

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกระดับบัณฑิตศึกษา โดย ปณิธาน พันธุ์พวง

Graduate Guitar Recital by Panitan Punpuang

ปณิธาน พันธุ์พวง^{1*}

ชัยพฤกษ์ เมฆรา² อเลสซียโอ มอนติ²

¹คุรุวิทยาลัยสาธิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ

²ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Panithan Panpaung^{1*}

Chaipruch Mekara² Alessio Monti²

¹Master of Arts (Music), College of Music, Payap University

²Thesis Advisors

Um_ducati@hotmail.com

บทคัดย่อ

การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกและการเตรียมตัว การศึกษาแบ่งเป็นสามขั้นตอน คือ 1. การวิเคราะห์บทเพลง เพื่อเข้าใจ โครงสร้างและจุดเด่นของแต่ละบทเพลงอย่างลึกซึ้ง 2. การฝึกซ้อมและตีความบทเพลง เพื่อแก้ปัญหาที่พบในแต่ละบทเพลง 3. ทำการแสดง เพื่อถ่ายทอดบทเพลงที่ทำการฝึกซ้อมแก่สาธารณชน การแสดงในครั้งนี้ได้ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมากและเป็นที่พอใจแก่ผู้แสดงเป็นอย่างมาก การฝึกซ้อมทำให้สามารถทำการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกได้ดีมากขึ้น บรรเลงเทคนิคต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง บรรเลงบทเพลงในแต่ละชุด สมัยได้ตรงตามเอกลักษณ์ ถ่ายทอดอารมณ์ของแต่ละบทเพลงได้อย่างชัดเจน และเข้าใจดนตรีคลาสสิกได้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การแสดงดนตรี เดี่ยวกีตาร์คลาสสิก กีตาร์คลาสสิก

Abstract

The objectives of this guitar recital were to develop guitar skills and to prepare the performance. This thesis consisted of three procedures: 1) thorough analysis of the melodic structures and the main features of the pieces; 2) interpretation and practice of the pieces to resolve the problems during the rehearsal; and 3) performance of the pieces in public. The results from the Juries were all in high standard. These indicated that the guitar recital was performed well because of consistent practice, the use of proper technique, the presentation of the main ideas of the pieces accurately, and the correct expression of the composers' styles.

Keywords: Music Performance, Guitar Recital, Classical Guitar

บทนำ

เสียงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาตลอด การวิวัฒนาการทางความคิดของมนุษย์ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเสียงที่มีลักษณะเฉพาะขึ้น เพื่อใช้ในพิธีกรรม กิจกรรมต่างๆ เสียงเหล่านั้นได้พัฒนาจนกลายเป็นเสียงดนตรีและมีบทบาทกับชีวิตเพิ่มมากขึ้น เสียงดนตรีมักใช้เป็นตัวแทนของอารมณ์ รสนิยม จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการสร้างสรรค์เสียงให้กลายเป็นงานศิลปะ

ดนตรีคลาสสิก (Classical Music) จากพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (ฉัชชา พันธุ์เจริญ, 2552 : 69) ในความหมายกว้างๆ หมายถึง ดนตรีแบบแผนในยุคดนตรีใดๆ เพลงที่มีไวยากรณ์เสียงประสานและกระบวนแบบที่มีหลักการ มีความเป็นอมตะต่างกับดนตรีสมัยนิยมและเพลงสมัยนิยม ดนตรีคลาสสิกถือเป็นศิลปะชั้นสูง ที่มีความประณีต งดงาม ละเอียดอ่อน ทั้งด้านการประพันธ์ การแสดง การจะเข้าใจดนตรีคลาสสิกอย่างลึกซึ้งนั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาทั้งหลักการทางวิชาการและหลักการทางศิลปะ บทเพลงคลาสสิกแบ่งได้หลากหลายประเภทตามเงื่อนไขต่างๆ ลักษณะการบรรเลงก็มีหลากหลาย เช่น การบรรเลงเป็นวงใหญ่ วงขนาดเล็ก การบรรเลงคู่หรือการบรรเลงเดี่ยว เครื่องดนตรีที่นำมาใช้ในการบรรเลงดนตรีคลาสสิกนั้นก็ใช้เครื่องดนตรีคลาสสิกด้วยเช่นกัน เครื่องดนตรีคลาสสิก คือ เครื่องดนตรีที่ได้รับการยอมรับ มีการพัฒนาจนสมบูรณ์และมีความเป็นอมตะไม่เสื่อมคลายความนิยมไปตามกาลเวลา เช่น ไวโอลิน เปียโน กีตาร์คลาสสิก

กีตาร์ถือเป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีเพียงชิ้นเดียวโดยได้โครงสร้างทางดนตรีที่สมบูรณ์ กีตาร์แบ่งออกตามลักษณะต่างๆ ได้หลายประเภท สำหรับการบรรเลงดนตรีคลาสสิกนั้นใช้คลาสสิกกีตาร์ในการบรรเลง คลาสสิกกีตาร์มีการพัฒนามาจากลูท

การแสดงดนตรี (Recital) จากพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (ฉัชชา พันธุ์เจริญ, 2552 : 309) หมายถึง การแสดงเดี่ยว การแสดงดนตรีคนเดียวโดยไม่มียกคนดนตรีอื่นร่วมเล่นเป็นวง แต่มักมีนักดนตรีบรรเลงประกอบถ้าไม่ใช่การเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกหรือเปียโน การแสดงดนตรีเป็นการแสดงงานศิลปะอีกอย่างหนึ่งที่ต้องมีขั้นตอนการผลิตผลงาน ความแตกต่างระหว่างการแสดงดนตรีกับการแสดงผลงานศิลปะอย่างอื่น คือ ขั้นตอนสุดท้ายในการนำเสนอผลงาน การแสดงดนตรีไม่มีชิ้นงานที่สามารถมองเห็นหรือจับต้องได้ ช่วงเวลาที่นำเสนอผลงานจึงมีความสำคัญมากเพราะเป็นการตัดสินใจคุณภาพผลงานซึ่งก็คือช่วงเวลาที่ทำการแสดงดนตรี การเตรียมตัวจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก การฝึกซ้อม การแก้ปัญหาในการฝึกซ้อม ปัจจุบันดนตรีคลาสสิกเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นในประเทศไทยและมีนักดนตรีคลาสสิกเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดการแสดงดนตรีคลาสสิกมากขึ้นตามไปด้วย บทเพลงที่ประพันธ์เพื่อบรรเลงโดยคลาสสิกกีตาร์นั้นในแต่ละยุคสมัยต่างมีการใช้เทคนิคที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นบทเพลงที่ประพันธ์เพื่อกีตาร์คลาสสิกหรือบทเพลงที่ได้นำมาเรียบเรียงใหม่

ผู้แสดงจึงได้เลือกบทเพลงทุกยุคสมัยและบทเพลงที่มีความแตกต่างกันในด้านการประพันธ์และเทคนิคในการบรรเลง มาศึกษาในการแสดงครั้งนี้ผู้แสดงได้เตรียมตัวโดยการศึกษาค้นคว้า ประวัติผู้ประพันธ์ ประวัติบทเพลง ประวัติดนตรี วิเคราะห์บทเพลง โครงสร้างบทเพลง รูปแบบการประพันธ์ การแสดงอารมณ์ เทคนิคต่าง ๆ ผู้แสดงจะต้องมีความรู้ความเข้าใจบทเพลงที่นำมาแสดง รวมถึงต้องมีความสามารถในการแสดงได้ในระดับที่ดีเพื่อที่บรรเลงให้ออกมาได้ดีและถูกต้อง ผู้แสดงได้มุ่งเน้นบทเพลงที่มีความแตกต่างกัน ทั้งยุคสมัย อารมณ์ เทคนิค ซึ่งการศึกษาดูบทเพลงที่มีความแตกต่างกันนั้นทำให้เข้าใจดนตรีได้มากยิ่งขึ้นและได้เห็นวิวัฒนาการของดนตรี ดนตรีทุกยุคต่างมีความเกี่ยวเนื่องกัน การศึกษาดนตรีทุกยุคสมัยจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดนตรี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิธีการฝึกซ้อม การแก้ปัญหาผ่านเทคนิคต่างๆ
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพในการแสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลง

การแสดงดนตรีนอกจากการฝึกฝนทักษะการปฏิบัติแล้ว การศึกษาและทำความเข้าใจบทเพลงที่นำมาแสดงเป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกัน การวิเคราะห์บทเพลงจึงมีความจำเป็นเพื่อ ผู้แสดงจะได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทเพลงได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

สามารถเข้าใจจุดเด่นของแต่ละ บทเพลงรวมถึงลักษณะต่างๆ ของบทเพลงแต่ละยุคสมัยด้วย การวิเคราะห์บทเพลงที่ได้คัดสรรเพื่อนำมาทำการแสดงเดี่ยวคลาสสิกกีตาร์ในครั้งนี้ประกอบด้วย 6 บทเพลงดังนี้

1. Six Pieces for Lute ไม่ทราบข้อมูลผู้ประพันธ์
2. Theme and variations Op.9 ประพันธ์โดย Fernando sor
3. La Espiral Eternal ประพันธ์โดย Leo Brouwer
4. Gran Sonata ประพันธ์โดย Niccolo Paganini
5. Adagio Op.44 ประพันธ์โดย Gerard Drozd
6. The Forest of Gokarnath ประพันธ์โดย Alessio Monti

การวิเคราะห์บทเพลง

การวิเคราะห์บทเพลงได้วิเคราะห์ตามความน่าสนใจของแต่ละบทเพลง ซึ่งส่วนประกอบที่สำคัญได้แก่ ประวัติผู้ประพันธ์ ประวัติของบทเพลง การวิเคราะห์ความน่าสนใจของบทเพลง เช่น สังคีตลักษณ์ การประสานเสียง

ผู้แสดงใช้การวิเคราะห์ตามหัวข้อข้างต้นนี้ เพื่อให้เข้าใจถึงเจตนารมณ์ในการสื่อสารของผู้ประพันธ์ เช่น การวิเคราะห์บทเพลง Gran Sonata กระบวนที่สาม Adantino Variato กระบวนนี้ใช้สังคีตลักษณ์ทำนองหลักและการแปรทำนอง จากการวิเคราะห์การแปรทำนองครั้งสุดท้าย การแปรทำนองครั้งสุดท้ายนั้นจะมีความยิ่งใหญ่กว่าการแปรทำนองครั้งอื่นๆ การแปรทำนองครั้งสุดท้ายอยู่ในกุญแจเสียง A การการประสานเสียงที่มีความสัมพันธ์แบบวงจรคู่ห้า คือ ให้ความสำคัญกับคอร์ดโทนิคและคอร์ดดอมินันท์ซึ่งในท่อนนี้จะใช้เพียงคอร์ด A และคอร์ด E

การแปรทำนองครั้งสุดท้ายนี้แบ่งเป็นสองตอน ตอนแรกมีลักษณะประโยค คือ เริ่มประโยคด้วยการใช้คอร์ดที่เปลี่ยนแนวเบสโดยที่ตัวประกอบคอร์ดคงเดิมและตามด้วยการไล่บันไดเสียงใช้เทคนิคในการบรรเลงโดยการสไลด์และเลกาโด ในท่อนนี้โครงสร้างประโยคใช้ลักษณะนี้และช่วงจบประโยคใช้กลุ่มโน้ตโครมาติก



ตัวอย่าง ประโยคที่ใช้ตัวประกอบคอร์ดเดิมและเปลี่ยนโน้ตเบสตามด้วยการไล่บันไดเสียงโดยใช้เทคนิคสไลด์



ตัวอย่าง บรรจบใช้โครมาติกในการจบประโยคใช้เทคนิคการบรรเลงโดยการสไลด์และเลกาโด

ตอนที่สองเริ่มด้วยการใช้เทคนิคการเล่นสายเปิดโดยเล่นสลับกันระหว่างช่วงเสียงสูงและต่ำ ช่วงท้ายมีท่อนโคดาสั้นๆ ช่วงโคดาใช้กลุ่มโน้ตโครมาติกในคอร์ด A และตามด้วยอาร์เปจิโอของ E เริ่มจากช่วงเสียงที่สูงและใช้โน้ตกลุ่มเดิมในช่วงเสียงที่ต่ำกว่า และตามด้วยการใช้กลุ่มโน้ตโครมาติกในคอร์ด A และ E สลับกันและค่อย ๆ เบาลงจนจบ



ตัวอย่าง การใช้สายเปิดใช้เทคนิคเกี่ยวสายและใช้ระดับเสียงสลับระหว่างช่วงเสียงสูงและต่ำ

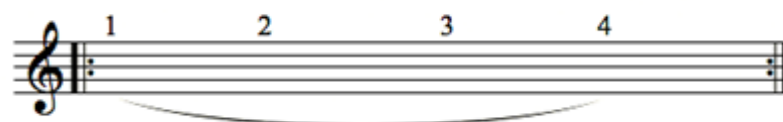


ตัวอย่าง โคลาใช้กลุ่มโน้ตโครมาติกในคอร์ด A และตามด้วยอาร์เปจิโอของ E และช่วงท้ายใช้โครมาติกในคอร์ด A และ E สลับกันใช้วิธีการบรรเลงโดยเทคนิคเลกาโต

ขั้นตอนการดำเนินงาน

จากการฝึกซ้อมได้พบปัญหาของบทเพลงที่ได้นำมาแสดง เช่น เทคนิคการเลกาโต ผู้แสดงจึงได้คิดแบบฝึกหัดเพื่อแก้ไขปัญหาในการบรรเลงด้วยเทคนิคเลกาโตดังนี้

เลกาโต คือ การคิดโน้ตเพียงโน้ตแรกแล้วใช้มือซ้ายเกี่ยวสายต่อไปเพื่อให้ได้โน้ตอื่นตามมาโดยการออกแรงจากมือซ้ายเพียงมือเดียว การใช้เทคนิคเลกาโตการฝึกเหมือนกับการสเลอแต่ต้องใช้ความแข็งแรงและการฝึกที่มากกว่าเพราะการเลกาโตจะเล่นโน้ตด้วยจำนวนที่มากกว่า



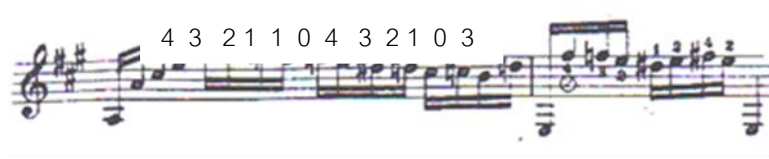
การฝึกเลกาโตโดยการตบสาย ฝึกโดยการคิดเพียงโน้ตแรกด้วยนิ้ว 1 และตามด้วยนิ้ว 2 3 4 โดยวิธีตบสาย



การฝึกเลกาโตโดยการเกี่ยวสาย ฝึกโดยการคิดเพียงโน้ตแรกด้วยนิ้ว 4 และตามด้วยนิ้ว 3 2 1 โดยวิธีการเกี่ยวสาย

การฝึกเทคนิคเลกาโตเพื่อนำไปใช้ในบทเพลง Gran Sonata ในท่อน Adantino Variato การเลกาโตในท่อนนี้สามารถนำแบบฝึกมาใช้ได้ดีมากเพราะโน้ตที่เลกาโตส่วนมากใช้โครมาติกซึ่งลักษณะการเคลื่อนที่นิ้วคล้ายกับแบบฝึกหัด เมื่อฝึกแบบฝึกหัดจนเคยชินแล้วจึงฝึกตามโน้ตของบทเพลง การฝึกควรเกี่ยวสายอย่างช้าๆ โดยการพักสาย คือ เมื่อเกี่ยวสายแล้วนิ้วที่เกี่ยวสายจะต้องไปพักไว้กับสายด้านล่าง การฝึกแบบนี้จะทำให้ห่ออกแรงการเกี่ยวสายไปในทิศทางที่ถูกต้องจะทำให้ได้เสียงที่ชัดเจน โน้ตทุกตัวควรให้มีเสียงที่เท่ากัน ความสำคัญของการฝึกต้องควบคุมการเคลื่อนที่ของนิ้วให้ได้ ไม่ควรปล่อยให้นิ้วเคลื่อนที่ไปเองอย่างไม่มีรู้ตัว เพราะถ้าหากขาดการควบคุมการเลกาโตอาจจะออกมาในจังหวะที่ไม่สม่ำเสมอ ท่อนนี้อยู่ในช่วงท้ายเพลงซึ่งผู้เล่นจะเกิดความ

เมื่อสัปดาห์เพราะเพลงมีเวลาที่ยาวและโน้ตวิ่งมาก ดังนั้นการฝึกจึงต้องให้เกิดความผ่อนคลายมากที่สุดโดยฝึกช้าๆ พยายามหาว่า น้ำหนักนิ้วที่ออกแรงน้อยที่สุดที่สามารถทำให้เกิดความชัดเจนได้



ตัวอย่าง การเลกาโตจากบทเพลง Adantino Variato โดยใช้นิ้วตามเลขนิ้วที่กำหนดมา

ผลการแสดง

ผลการพิจารณาการแสดงผลจากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ การแสดงเดี่ยวคลาสสิกกีตาร์ในครั้งนี้คณะกรรมการให้ผลการพิจารณาดังนี้

1. อาจารย์ ดร.พอล ชีชาร์เชค ประธานกรรมการสอบ
2. อาจารย์ ดร. ชัยพฤกษ์ เมฆรา กรรมการสอบ
3. อาจารย์ ดร.อาเลศซิโอ มอนติ กรรมการสอบ
4. อาจารย์ ผศ.ดร.สมพันธ์ วงษ์ดี กรรมการสอบ

การแสดงในระดับมหัพันธ์ถือว่าทำได้ดีมาก ผู้แสดงมีการเตรียมตัวเพื่อแสดงโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ผู้แสดงได้แสดงความสามารถด้านเทคนิคการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกได้ดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคนิคการเล่นโน้ตที่เร็ว มีความชัดเจนและมีความมั่นใจ บทเพลงที่นำมาบรรเลงมีความหลากหลาย นักแสดงได้แสดงให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมในการแสดงที่ดีมาก ด้านการแสดงอารมณ์และประโยคเพลงนักแสดงมีความเข้าใจในดีมากถึงเอกลักษณ์ของดนตรีในแต่ละยุคสมัยและเข้าใจจุดเด่นของแต่ละบทเพลง

ผลการแสดงจากการฝึกซ้อมเทคนิคต่างๆ

เทคนิคสำหรับการบรรเลงแบบสเลอและเลกาโด เทคนิคนี้มักจะพบปัญหามากในเรื่องการใช้แรงที่มากเกินไป ทำให้เกิดความเมื่อยล้าและการออกแรงมากทำให้จังหวะที่บรรเลงผิดเพี้ยน การบรรเลงเทคนิคนี้บนกีตาร์คลาสสิกมีความแตกต่างกับกีตาร์ประเภทอื่น ซึ่งการบรรเลงบนกีตาร์คลาสสิกจะทำให้เสียงมีความชัดเจนได้ยากกว่ากีตาร์ประเภทอื่น เทคนิคสำหรับการบรรเลงแบบสเลอและเลกาโด การแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกครั้งนี้มักใช้เทคนิคนี้บ่อยครั้ง หากการฝึกขาดประสิทธิภาพเมื่อใช้เทคนิคนี้ต่อเนื่องกันจะทำให้เกิดความเมื่อยล้ามากส่งผลให้เสียงที่ออกมาไม่ชัดเจน อาจบรรเลงจังหวะผิดไปจากที่บทเพลงกำหนดไว้ จากการฝึกซ้อมตามวิธีการที่ผู้แสดงได้ฝึกซ้อมนั้นเมื่อนำมาใช้ในการแสดงครั้งนี้ ทำให้บรรเลงเทคนิคนี้ได้เป็นอย่างดีมาก สามารถสเลอและเลกาโดได้อย่างชัดเจน จังหวะในการสเลอและเลกาโดถูกต้อง



ตัวอย่าง เทคนิคเลกาโตจากบทเพลง Adantino Variato

ผลการแสดงในท่อนการแปรทำนองครั้งสุดท้ายของบทเพลง Adantino Variato ใช้เทคนิคการเลกาโตเกือบทั้งหมด ความชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญมากในเทคนิคนี้ คีตโน้ตเพียงโน้ตเดียวและเกี่ยวสายต่อเพื่อให้ได้โน้ตอื่นตามมา โน้ตทุกตัวที่ใช้มือซ้าย เกี่ยวสายต้องได้เสียงที่ชัดเจนและถูกต้องตามจังหวะที่กำหนดมา จากการฝึกซ้อมสามารถใช้เทคนิคการเลกาโตในท่อนนี้ได้อย่างสมบูรณ์ บรรเลงโน้ตได้ชัดเจน การเลกาโตมีระดับความเร็วที่ผู้แสดงสามารถควบคุมได้และสามารถควบคุมการเลกาโตในแต่ละระดับเสียงได้อย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้แสดงได้ทำการฝึกซ้อมและแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิกในครั้งนี้ออกมาได้เป็นที่พอใจอย่างมาก สามารถทำการแสดงได้อย่างถูกต้องตามเอกลักษณ์ของแต่ละบทเพลง โดยการแสดงได้ผลอยู่ในระดับดีมาก เป็นเพราะผู้แสดงได้ทำการแก้ไขปัญหาในการฝึกซ้อมแต่ละ เช่น เทคนิคสำหรับการบรรเลงแบบสเลอและเลกาโต ผลที่ได้ คือ สามารถใช้เทคนิคสำหรับการบรรเลงแบบสเลอและเลกาโตในการแสดงได้ดีมาก สามารถบรรเลงเทคนิคนี้ได้อย่างชัดเจนและตรงตามจังหวะ สามารถบรรเลงเทคนิคนี้ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่เกิดความเมื่อยล้า เป็นเพราะว่า วิธีการฝึกซ้อมที่พยายามฝึกซ้อมโดยใช้เทคนิคนี้ด้วยความผ่อนคลาย สอดคล้องกับแนวคิดของ ไชแสง สุชะวัฒนะ (2554) ที่กล่าวว่า เมื่อต้องใช้เทคนิคสเลอและเลกาโตติดต่อกันหลายครั้งสามารถทำได้อย่างผ่อนคลายและชัดเจนไม่เกิดอาการเมื่อยล้า การวางตำแหน่งของปลายนิ้วตามวิธีการฝึกซ้อมทำให้ออกแรงในการใช้เทคนิคนี้ได้เหมาะสมสามารถบรรเลงได้อย่างชัดเจนและตรงตามจังหวะ หากการวางนิ้วไม่ถูกตำแหน่งจะต้องใช้แรงมากหากต้องบรรเลงด้วยเทคนิคนี้ต่อเนื่องกันเป็นเวลานานจะทำให้กล้ามเนื้อเกิดความเมื่อยล้าและช่วงท้ายจะไม่สามารถบรรเลงได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจากการฝึกซ้อมวิธีการใช้แรงและตำแหน่งการวางนิ้วที่ถูกตำแหน่งทำให้สามารถบรรเลงบทเพลงนั้นได้อย่างถูกต้องชัดเจนจึงไม่เกิดอาการเมื่อยล้า

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอเพื่อนำไปปฏิบัติในการแสดงเดี่ยวกีตาร์คลาสสิก ดังนี้

1. การแสดงที่มีเวลาเกิน 30 นาทีควรมีการพักครึ่งเพื่อให้ผู้แสดงและผู้ชมมีช่วงเวลาในการผ่อนคลาย
2. ควรลุกขึ้นโค้งและหยุดครู่หนึ่งหลังจบทุกบทเพลงเพื่อเป็นการผ่อนคลาย

เอกสารอ้างอิง

ไชแสง สุชะวัฒนะ. (2554). *สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีตะวันตก* พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษียร